feris crassi. Et ille quidē quas
dignas fere subscondente captant arbori
ramo fugaret capreas aut timidos cer-
uum cōprehenderet. Ceterum sensim ad
perdendū hostem suā sequentes velut
ut sentit mouet scabidosq; despexit exc
delinnant, et eius dein incumbere
perdendi quod dein venter varius scotii
fame gutture exasperat. Ubi vō sagitta
pasta feritas viscera distenta cōplerit
cū satietate procedit oblivio. Tam
diu restitura quod capiet docet memoriā
retinendam esuries. Tu nec diu satiatis
anobis cure fuit ingens exordio cur
amittis aliquid teneas. nisi forte negli-
gentie semper excusatio sit fortia. asseres
te nō habuisse quod scriberes. cū hoc ipsum
debueris scribere aliud te nō habuisse
quod scriberes.

Ad Magnificū dnm et Illustrē ducem Juliacensem

Venatus bel- exercitā quibus adpsitum des? auxilia et vinceant hostes

Venatore cum videor principis inclite apud
vulgares [illegible] parumq; perita capere
viros. nec tibi quod sagittam et bella sim
serio tecū agi. ast errant, ymo ut
verius dixerim insaniunt. nō diu cū
quid velim intelligerent indicare. neq;
desapientissimo ore inspicerent lapidant
Et ut mantuani fratris testimonio feriar